

[Jørgen Jørgensen.]

svarende til hvad den gamle Skolelov indeholdt, at Folkeskolens Formaal foruden det undervisningsmæssige tillige er at styrke Børnenes Karakter. I Bemærkningerne til Lovforslaget skrev jeg, som allerede oplyst af den højtærede Minister, at man har ønsket at fastslaa, at Folkeskolen som hidtil skal hvile paa Folkekirkens Grund. Under Forhandlingerne i Folketingsudvalget stillede jeg paa et vist Tidspunkt et Ændringsforslag og gjorde et Forsøg paa at samle alle Partier om Forslaget. Da man fra visse Sider lagde Vægt paa at faa præciseret Formaaalsparagraffen, skrev jeg i dette Ændringsforslag, som altsaa, hvis de andre Ting; vi drøftede, var gaaet i Orden, var blevet en Paragraf i den gennemførte Lov, følgende: Folkeskolen bygger paa Folkekirkens Grund, og dens Kristendomsundervisning skal være i Overensstemmelse med den evangelisk-lutherske Lære — altsaa det samme, som stod i Bemærkningerne til Lovforslaget, og det, som jeg under alle Forhandlinger gav Udtryk for var min Mening med Formaaalsparagraffen.

Under Forhandlingerne om Folkeskoleloven, hvor jeg Gang paa Gang fremhævede dette Grundsynspunkt, blev ingen Indvendinger rejst; det fik Tilslutning fra alle Sider i denne Sal. Jeg var derfor fuldt berettiget til, da jeg senere, i 1941, udsendte et Cirkulære om Folkeskolens Formaal og Opgave, med Henviisning til Folkeskolelovens Formaaalsparagraf at sige, hvad jeg forstod ved, at Skolen skulde være opdragende og karakterdannende, og det blev formet i den Sætning, som ogsaa er citeret et Par Gange i Dag, at Skolen bør udvikle Børnenes Sans for etiske og kristelige Værdier, give dem Ærbødighed for Menneskelivet og Naturen og Kærlighed til Hjemmet, til Folk og Land o. s. v.

Jeg mener fremdeles, at denne Udformning svarer nøje til de Synspunkter, som danner Grundlaget for Folkeskolelovens Tilblivelse. Og det var netop af Hensyn til Folkeskolens kristelige Grundlag, at vi i Folkeskoleloven i 1937 indsatte Bestemmelsen om, at en Lærer kunde blive fritaget for at undervise i Kristendomskundskab, og at Forældre, der ikke ønskede deres Børn undervist i Kristendomskundskab, kunde blive fritaget derfor; det var fordi vi vilde skabe rene Linier. Jeg vilde ikke være med til at øve aandelig Tvang paa disse Omraader. Jeg vilde ikke være med til, at Forældre skulde være forpligtet til, naar de sendte deres Børn i Folkeskolen, at lade dem undervise paa et Grundlag i Kristendom, som var

Hjemmene imod. Ligeledes skulde Lærere i den danske Folkeskole, som ikke mente, de kunde undervise i Kristendomskundskab, ikke være tvunget dertil eller deres Stilling afhængig deraf, de skulde kunde begære sig fritaget og alligevel bevare deres Gerning i Folkeskolen.

Men naar disse Ventiler er givet og man derefter tager i Betragtning den Kendsgerning, at saa godt som alle danske Forældre lader deres Børn døbe, maa jeg gaa ud fra, at de Forældre, der, selv om de har Frihed paa dette Omraade, alligevel lader deres Børn følge Kristendomsundervisningen i den offentlige Skole, ønsker, at denne Kristendomsundervisning skal være positiv, skal være i Overensstemmelse med det Grundlag, paa hvilket Børnene er døbt. Forældre, som frivilligt lader deres Børn døbe inden for den kristne Menighed, saaledes som man gør det Landet over i altovervejende Grad, og som bagefter har Mulighed for, hvis de ønsker det, at faa deres Børn fritaget for at deltage i Kristendomsundervisningen i Folkeskolen, kan ikke bebrejde den offentlige Skole, at den gaar ud fra, at de har ment det alvorligt, naar de lod deres Børn døbe, og at den Kristendomsundervisning, Skolen giver, er i Overensstemmelse med det Grundlag, paa hvilket Børnene er døbt.

Jeg mener nemlig, at den offentlige Skole paa disse Omraader ikke skal være neutral. I Kristendom og Historie skal den offentlige Skole give en positiv Undervisning. Den skal ikke agitere eller være Talsmand for kirkelige Retninger; og jeg vil naturligvis ikke kunne tænke mig, at det skulde kræves, at Lærerne i den danske Folkeskole skulde være kristne; det vilde give Anledning til meget Hykleri. Men med hele det Grundlag, som den danske Folkeskole bygger paa, maa det kræves, at Lærerne i den danske Folkeskole ikke modarbejder dette bærende Grundlag. Derfor vil jeg vedstaa, at det har været min Tanke, da Folkeskoleloven blev gennemført — og den har ikke mødt Modvilje fra nogen Side under Sagens Behandling —, at denne Folkeskole bygger paa kristeligt Grundlag, og jeg maa hævde, at jeg har været berettiget til i det Cirkulære, der blev sendt ud om Skolens Formaal, at anføre og angive Retningslinier, som de er angivet i det Cirkulære, der gentagne Gange er citeret. Deri er fastslaaet, at Folkeskolen bygger paa etiske og moralske Grundsætninger, og dette maa være det gældende Grundlag for Afgørelser, der træffes af Skolemyndighederne her i Landet. Her kan Københavns Skoledirektion uden Hensyn til, om den